

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 8

14 Sămânța care a căzut între spini închipuiește pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, își văd de drum și-l lasă să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia și n-aduc rod care să ajungă la coacere. 15 Sămânța care a căzut pe pământ bun sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată și fac rod în răbdare. 16 Nimeni, după ce a aprins o lumină, n-o acoperă cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina. 17 Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tănuit, care nu va fi cunoscut și nu va veni la lumină. 18 Luați seama, dar, la felul cum ascultați ; căci celui ce are, i se va da ; dar celui ce n-are, i se va lua și ce i se pare că are.”

Mama și frații lui Isus

19 Mama și frații lui Isus au venit la El; dar nu puteau să-I vorbească din pricina norodului. 20 Cineva l-a spus : „Mama Ta și frații Tăi stau afară și vor să Te vadă.” 21 Dar El, drept răspuns, a zis : „Mama Mea și frații Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc.”

Potolirea furtunii

22 Într-una din zile, Isus S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis : „Haidem să trecem dincolo de lac.” Și au

plecat. 23 Pe când vâsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit un așa vârtaj de vânt, că se umplea corabia cu apă ; și erau în primejdie. 24 Au venit la El, L-au deșteptat și au zis : „Învățătorule, Învățătorule, pierim.” Isus S-a sculat, a certat vântul și valurile înfuriate, care s-au potolit : și s-a făcut liniște. 25 Apoi a zis ucenicilor Săi : „Unde vă este credința ?” Plini de spaimă și de mirare, ei au zis unii către alții : „Cine este Acesta de poruncește chiar și vânturilor lui ape, și-L ascultă ?”

Vindecarea unui îndrăcit

26 Au venit cu corabia în ținutul gherghesenilor; care este în dreptul Galileii. 27 Când a ieșit Isus la țarm, L-a întâmpinat un om din cetate, stăpânit de mai mulți draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină și nu-și avea locuința într-o casă, ci în morminte. 28 Când a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui și a zis cu glas tare : „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt ? Te rog nu mă chinui.” 29 Căci Isus poruncise duhului necurat să iasă din omul acela pe care pusese stăpânire de multă vreme ; era păzit, legat cu cătușe la mâini și cu obezi la picioare, dar rupea legăturile și era gonit de dracul prin pustiu. 30 Isus l-a întrebat : „Cum îți este numele ?” „Legiune”, a răspuns el ; pentru că intraseră mulți draci în el. 31 Și dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se ducă în Adânc. 32 Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci care pășteau. (Cont. în nr. viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 144 / D. 4 Decembrie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„... Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”.
I PETRU 1 : 15

- Te iubesc, fetiță mică !
- Mi-ai dat o parte din inima ta !
- Unde ați pierdut liniștea ?
- Cartea veche : Mare în virtuți
- Proverbe latine despre prudență
- Dicționare / Versete de memorat
- Să citim Biblia împreună

Editorial. Răul chiar ne face rău ? (VIII)

Uneori ne rugăm numai din cauza necazurilor. Apelăm la Dumnezeu pentru ca EL să intervină și să ne rezolve problemele. Dar dialogul cu Dumnezeu, timpul petrecut cu Dumnezeu în rugăciune are un efect transformator asupra ființei noastre și realizăm că prin necaz, Dumnezeu ne-a adus la EL și ne-a transformat viața.

Prin proorocul Osea (5 : 15), Dumnezeu a vorbit : „*Voi pleca, Mă voi întoarce în locuința Mea, până când vor mărturisi că sunt vinovați și vor căuta fața Mea. Când vor fi în necaz, vor alerga la Mine*”.

Printr-un prieten, Dumnezeu i-a vorbit lui Iov (un om, care nu era din poporul evreu), exact același lucru. Elifaz din Teman a relatat că într-o noapte : „*Un chip cu o înfățișare necunoscută era înaintea ochilor mei.*

Și am auzit un glas care șoptea încetșor : „Fi-va omul fără vină înaintea lui Dumnezeu ? Fi-va el curat înaintea Celui ce l-a făcut ? ... Eu aș alerga la Dumnezeu, lui Dumnezeu l-aș spune necazul meu”. (Iov 4 : 16 – 17, 5 : 8)

Ce făcea Iov în acele momente și de ce a trebuit să afle acest lucru ? Iov se considera nevinovat, iar ce i s-a întâmplat i se părea că este nedrept, având în vedere trecutul său, viața trăită în curăție față de Dumnezeu și față de semenii săi, (putem spune că el era religios) !

Avea un nivel destul de ridicat de credință și de spiritualitate, deoarece el nu s-a supărat pe Sabeeni, nici pe haldei și nici nu a căutat să se răzbune pe ei, pentru că i-au luat averea.

Nu s-a răzvrătit nici împotriva lui Dumnezeu din cauza focului din Cer (a se vedea Iov 22 : 20) și a vântului venit de dincolo de pustiu (Iov 27 : 21), a furtunii care s-a abătut peste zona în care erau copiii lui și din cauza căruia el și-a pierdut copiii. El știa că și focul și vântul vin de la Dumnezeu ...

Iov avea însă nevoie de-o ridicare a privirii de la sine însuși la Dumnezeu, de-o cunoaștere personală a Lui Dumnezeu. Până atunci, el s-a bucurat de ce i-a dat Dumnezeu (binecuvântarea de-a avea o familie, plus prosperitatea materială), dar nu-L cunoștea pe Dumnezeu : „*Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine ; dar acum ochiul meu Te-a văzut. De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă*”. (Iov 42 : 5 – 6) Ce i-a adus necazul ? Pocăința ! După reabilitarea spirituală a urmat imediat și reabilitarea materială !

Prin moarte, fiecare om va rămâne fără lucruri, fără posesiunile materiale, dar și fără cei dragi, de care se va despărți ... și va ajunge în fața Lui Dumnezeu și contează foarte mult, ca în acel moment (al plecării lui, de pe pământ), omul să fie mântuit, să-L fi chemat pe Domnul Isus în viața lui !

Apostolul Pavel scria că prioritatea vieții lui : „Și să-L cunoșc pe El și puterea învierii Lui, și părtașia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui ; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți”. (Filipeni 3 : 10 - 11)

III. Orice necaz va trece, în comparație cu veșnicia el este efemer : „ ... *căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice*”. (II Corinteni 4 : 18) O poezie veche care rezumă aceste trei gânduri, are aceste versuri : „*Nu te uita la tine, că ești atât de slab, Nici la vrăjmașii care te-ar nimici degrab! Nu te uita la ziduri, la porțile de fier, La ura ce scrâșnește, ci uită-te la cer ! / Nu te-ndoi, ci crede că dincolo de tot Veghează Dumnezeu puternic, Savaot, Căci nici un păr nu-ți cade și nici o clipă nu-i, Că nu-i nici o-ncercare decât prin voia Lui. / Iar dacă crezi puternic, nimica nu-i spre rău, Ci totul se va-ntoarce spre-un și mai bine-al tău. Nu te-ndoi, ci crede că-n ceasul cel mai greu, În fiecare clipă veghează Dumnezeu !*” (Continuarea în numărul viitor)

De-ale copiilor ?

A fost odată ca niciodată un om mare care s-a căsătorit cu femeia visurilor lui. Din dragostea lor, s-a născut o fetiță mică.

Era o copilă isteasă și veselă, și tare mult o iubea omul cel mare. Când ea era foarte mică, tatăl ei o ridica în brațe, fredona o melodie și îi spunea: „*Te iubesc, fetiță mică*”.

Când fetița a crescut, omul cel mare o îmbrățișa și îi spunea : „*Te iubesc, fetiță mică*”. Fetita se bosumfla și spunea : „*Nu mai sunt o fetiță mică*”. Atunci omul cel mare râdea și îi spunea : „*Dar pentru mine întotdeauna vei rămâne fetița mea mică*”.

Fetița mică, care-nu-mai-era-mică-deloc, plecă de acasă în lume. Cu cât învăța mai mult despre ea, învăța mai mult despre oameni.

Ea își dădu seama că este cu adevărat mare și puternică, pentru că își cunoștea puterile. Una dintre puterile ei era dragostea pe care o arăta familiei sale.

Nu avea importanță unde se ducea sau unde se afla, pentru că întotdeauna exista lângă ea un om mare care o suna la telefon și îi spunea : „*Te iubesc, fetiță mică*” ... Va continua (Din *Supă de pui pentru suflet*, de Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Ed. Amaltea, 1998)

Povestiri cu tâlc

O persoană care avea un handicap grav stătea la marginea unui drum și ținea mâna întinsă cerșind bani de la trecători. Cei mai mulți nu-l băgau în seamă.

Doar o singură persoană se opri și-i spuse : „*Ți-aș da cu plăcere ceva, dar tocmai am constatat că nu am la mine nici măcar un ban*”. De aceste cuvinte, cerșitorul îi răspunse : „*Tu mi-ai dat mai mult decât bani. Tu mi-ai dat o parte din inima ta !*”

[Sursa : internetul]

Rubrica sufletului nemântuit

Unde ați pierdut liniștea ?

Se spune că era odată un sat în care, toată lumea era în conflict, tineri, bătrâni, copii, toți își căutau pricină și se certau din orice.

Doar o bătrânică înțeleaptă din sat, care se ținea mereu departe de astfel de conflicte, a încercat mereu să îi împace, dar niciodată nu a avut succes.

Într-o zi bătrânică a fost văzută de unul dintre tinerii certăreți, căutând disperată ceva pe ulițele satului. Acesta s-a apropiat de ea și a întrebat-o :

„*Ce cauți mamaie, ce ai pierdut ?*”

„*Am pierdut un ac tinere și încerc să îl găsesc*”, răspunse femeia în vârstă.

Sătenii certăreți se adunaseră în jurul bătrânei și a tânărului, curioși să vadă ce se întâmplă acolo. La un moment dat tânărul o întrebă pe bătrână : „*Mamaie unde ai pierdut acul ? Să știm unde să îl căutăm, poate îl găsim !*” Bătrânică îi răspunde : „*În casă tinere*”.

„*Păi dacă l-ai pierdut în casă de ce îl cauți afară, nu știi că atunci când nu găsești un lucru, trebuie să îl cauți acolo unde l-ai văzut ultima oară ?*”

Atunci bătrâna l-a privit și cu un ton cald i-a spus : „*Tinere, ești așa de înțelept când vine vorba de problemele altora, dar voi toți cei de aici, unde ați pierdut liniștea, în interiorul sau în exteriorul vostru ? Unde o căutați cu toții zi de zi ?*” **Intrăm în tot felul de dispute** cu membrii familiei, cu prietenii, cu colegii de serviciu etc., **de cele mai multe ori din cauza frustrărilor și conflictelor interioare nerezolvate** și de fiecare dată căutăm rezolvarea proiectând pe ceilalți ceea ce nu vrem, sau nu suntem capabili să vedem la noi.

Mică enciclopedie onomastică

• **Horea (Horia) :** Horea este astăzi unul dintre prenumele masculine care se bucură de popularitate, fapt explicabil prin fama conducătorului răscoalei din anul 1784.

Eroul din Albac se numea Vasile Ursu Nicola și ar fi fost poreclit **Horea** pentru că îi plăcea să horească(vb. a hori de la horă , înseamnă, mai ales, „a cânta din gură sau fluier”). În onomastica noastră mai apar și alte forme asemănătoare : **Hore, Horie, Horiia, Horul, Horel, etc.**

Cartea veche

171. Mare în virtuți

Voești să ajungi mare ?

„*Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale*”.

(Evanghelia după Luca 1 : 15)

În Japonia este un oraș frumos cu numele **Niko**, având străzi și edificii și monumente, dar și ale frumoase. Un locuitor era necăjit că n-a ajutat și el cu ceva la înfrumusețarea orașului.

Îi trecu prin minte să samene pe o parte de lângă oraș sămânță de cedru. Azi se mândresc locuitorii cu alea Cedrilor de lângă oraș.

Începutul fu puțină sămânță. Cu lucruri mici dacă începem, cu o faptă bună cât de mică, la urmă ajungem să fim desăvârșiți în virtuți. Om mare (important) ajunge cel care știe : 1. ce să nu facă (nu va bea) și 2. ce să facă (să fie plin de Duhul Sfânt).

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Betrogene Betrüger (Continuare din numărul trecut)

(germ. „Înșelători înșelați”). Judecătorul hotărî ca cei trei urmași să se ia la întrecere și, prin iubire, blândețe și evlavie, să pună în lumină puterea pietrei. Și dacă această putere se va arăta la copiii stră-stră-strănepoților, atunci un alt judecător mai înțelept îi va chema din nou, peste o mie de ani în fața judecății și va decide. Povestea lui Lessing cu cei trei feciori și cele trei inele este bineînțeles o parabolă și se referă la cele trei religii : creștină, musulmană și mozaică. Lessing era un reprezentant al **iluminismului**, (un curent ideologic, care a apărut în Franța în sec. al XVIII-lea și care se bazează pe cultul rațiunii și al științei. Să nu uităm însă că Dumnezeu este Cel care a promis celui sincer : „*Eu – zice Domnul – te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta*”. (Psalmul 32 : 8) În Cer nu se poate ajunge decât prin credința în Isus !

Dicționar Biblic de nume proprii

Din *Dicționarul Biblic de nume proprii :*

• **ANATOT = 1. Răspuns la rugăciune, Ascultare** (a rugăciunii). **2. Înălțare. 3. Cântare.** Nume de persoane (I Cronici 7 : 8 și Neemia 10 : 19). Nume de localități (Iosua 21 : 18 ; I Cronici 6 : 60). • **ANDREI = Bărbătos, Bărbătesc, Puternic, Viteaz.** (Ioan 1 : 40 - 42)

Versetele de memorat

Pentru joi **15 Decembrie 2016 :** „*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră*”. (I Petru 1 : 15). Reamintim versetele învățate în ultima perioadă : **Numeri 30 : 2, I Samuel 15 : 22 – 23, II Samuel 22 : 31, Levitic 20 : 26 și Psalmul 77 : 13.**

Proverbe latine despre prudență

• Ai grijă ce spui, când și cui spui. • Analizează trecutul, examinează prezentul și privește în viitor. • Cărarea bătătorită este cea mai sigură. • Cine pășește cu atenție nu cade de pe puncte. • Nu căuta gâlceavă când o poți evita. • Nu trâmbița triumful înainte de glorie. • Păzește-te de omul tăcut și de apa liniștită. • Prudenți devenim când îmbătrânim. • Cutezanța este un atribut al tinerenții, iar prudența al bătrâneții. • Dreptatea fără de prudență, are o mare valoare, dar, fără dreptate, prudența nu valorează nimic. • Orice ai face, fă cu prudență și gândește-te la rezultat. • Pierdem ceva sigur urmărind lucruri nesigure. • Două odgoane asigură mai bine corabia. • Mă tem de greci chiar când aduc daruri. • Să-i cruți pe cei supuși și să lupți împotriva celor trufași. Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuit ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”